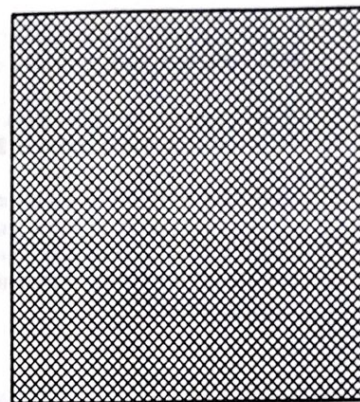

Særnummer
1-93

**1. Radiospredning og ophavsret
i det indre marked**

En EF-analyse af ophavsretslige spørgsmål.

**2. Om bredbåndstjenester
i CATV- og ISDN-net**

Brev fra AID til EF-Kommissionen.

FÆLLESFORENINGEN AF
DANSKE ANTENNEFORENINGER

Særnummer 1-93

Som noget nyt udsender FDA et særnummer, som består af fuldstændige oversættelse af 2 AID-tekster.

Når FDA udsender disse tekster i deres fulde ordlyd, er det fordi FDA mener, at de er så væsentlige for den videre udvikling på fællesantenne-området at enhver medlemsforening, som ønsker at sætter sig ind i disse problemer, på denne måde også får en rimelig chance herfor.

*

Den første tekst er et indlæg af Dr. Georgios Gounalakis, holdt på et AID-møde den 20. nov. 1992. Den handler om nogle juridiske betragtninger omkring radiospredning og ophavsret, herunder især "dækningsområde-princippet". Udgangspunktet for teksten er en mulig fatal fejlfortolkning af teksten i Berner Konventionen.

Artiklen er oversat fra engelsk af John D. Steffensen, formand for FDA, reg. 2 og Antenneforeningen "AFO-SHS", Skanderborg og med tilladelse af Dr. Georgios Gounalakis, Frankfurt am Main, Tyskland.

*

Den anden tekst er et brev fra AID til EF-kommissionen. Den omhandler nogle synspunkter om liberalisering kontra monopolisering af telekommunikationsnettet.

Denne artikel er oversat af Alex Jacobsen, FDAs Udlandsudvalg.

*

Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til FDAs sekretariat.

Radiospredning og ophavsret i det indre marked

*En EF-analyse af ophavsretlige spørgsmål
for radio- og tv-spredning*

Dækningsområde-princippet.

Indlæg af Dr. G. Gounalakis, holdt d. 20 november 1992 i AID's juridiske
arbejdsgruppe på et møde i Bonn.

I. EF-kommissionens aktiviteter.

"Broadcasting and Copyright in the Internal Market", er en EF-analyse af de ophavsretlige
spørgsmål vedrørende kabel- og satellit-rundspredning, som blev udgivet i november 1990.

Et forslag til et direktiv på området, blev udgivet i september 1991.

Hvad er EF-kommissionens synspunkt vedrørende kabel-rundspredning?

Kommissionen siger, at kabeltransmission af et program, der oprindeligt blev rundspredt
terrestrisk eller via en direkte sendende satellit, er at betragte som en selvstændig rundspred-
ning. Den definition gælder for både: en samtidig og uændret udsendelse, og for en tidsforskuet
udsendelse af et program.

II. Dækningsområde og Berner-Konventionen.

Ovenstående er ikke nødvendigvis i overensstemmelse med Den Reviderede Berner-Konventions
(RBK) artikel 11 bis § 1 stk. 2:

*I de tilfælde, hvor et programs signaler fra den primære rundspredning, retransmitteres via
kabelanlæg i et andet land end det, der foretager den primære rundspredning, er berørt af
retransmissionen.*

1. En betingelse er, at signalerne tilføres kabelnettet af andre end den organisation, der
udsendte den primære rundspredning.
2. Et andet kriterium, der ikke er anerkendt af EF-kommissionen, er at kabel retransmis-
sionen skal nå ud til **et andet publikum end det, der modtager den primære
rundspredning i forvejen**. Derfor kan man sige: Retransmission indenfor det nationale
dækningsområde, ville under alle omstændigheder være tilladelig uden ophavsret-
haverens fornyede tilladelse, og vil derfor ikke give grundlag for yderligere betaling.

Dette kriterium står ikke direkte skrevet i Den Reviderede Berner-Konvention art. 11 § 1 stk. 2, men er en fortolkning, der ligger indenfor rammerne af den egentlige aftale, der blev vedtaget af konferencens deltagere i Bruxelles 1948. Udlægningen er manifesteret i 'Dokumenterne fra Den Reviderede Berner-Konvention i Bruxelles'.

Der kan man læse, at intentionen hos de delegerede var, at give ophavsrethaverne eneretten til at tillade eller forbyde kabel-retransmission, men kun **udenfor** det dækningsområde, hvor den primære rundspredning foregår, og hvis retransmissionen foretages af andre end den oprindelige organisation.

Et meget vigtigt faktum er, at - på tidspunktet for konferencen i 1948 - var den primært rundspredende organisation også den eneste rundspredende organisation indenfor et dækningsområde. Det var grunden til, at de delegerede omdøbte ordet ("nouvelle") "ny" transmission og erstattede det med termen ("toute nouvelle communication publique"), "forny et offentlig transmission". Det var dengang en meget fornuftig disposition, for på det område eksisterede kabelrundspredning ikke. Et faktum der først er ændret i nyere tid!

Når vi i dag læser 'RBK' art 11 bis som: Kabel retransmission indenfor den primære rundspredende organisations dækningsområde er en ny offentlig rundspredning, er det ikke sådan ment af de delegerede. Derfor er det nødvendigt at begrænse artikel 11 bis til: Retransmissionen via kabel er **ikke** en "offentlig transmission", hvis den er bestemt til modtagere (et publikum), der allerede har betalt for forbruget af transmissionen, og modtageren (publikum) er beliggende indenfor den primært rundspredende organisations dækningsområde.

III. Dækningsområde og andre konventioner.

1. Nogle ord om andre internationale konventioner:

Rom traktaten beskæftiger sig ikke med retransmission af primært rundspredte signaler i international sammenhæng. Konventionens regler dækker ikke en retransmission via kabel, kun en fornyet **trådløs** rundspredning. Artikel 3f og g.

2. Alligevel er rundspredende organisationer også beskyttet mod retransmission i kabel, af deres udsendelser, som følge af artikel 1 (1) b i '**European Convention on the Protection of Television Broadcasts**' (Den europæiske konvention om beskyttelse af TV-udsendelser), der er under-skrevet af Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig, England og Spanien.

3. Af meget mindre betydning på dette område, er '**Convention relating to the distribution of programcarrying signals transmitted by satellite**' (Konventionen der relaterer til distribution af programbærende signaler sendt via satellit), fra 1974, der kun er underskrevet af medlemslandene Tyskland og Italien. Konventionen yder kun beskyttelse mod uautoriseret "tapning" af program-bærende signaler, der ikke er bestemt til modtagelse af den brede offentlighed. Dermed ydes der hovedsagelig kun beskyttelse mod uautoriseret "tapning" af punkt til punkt transmission via satellit. Rundspredning, der udsendes via satellit direkte til offentligheden, er specifikt udelukket fra beskyttelse ifølge konventionens artikel 3.

IV. Dækningsområder i nationale lovgivninger.

Generelt betragtet, er det ifølge EF-medlemsstaternes ophavsretslove således, at ophavsrethaverne skal give tilladelse til kabel-retransmission.

Men der er to tendenser i den lovmæssige udvikling, som kan nævnes:

1. Den ene overlader **enhver** tilladelse til retransmission via kabel til ophavsrethaveren
- hvilket f.eks. er tilfældet i **Belgien og Holland** -
eller i det mindste, praktisk talt enhver kabel-retransmission, undtaget mindre installationer
- f.eks **Danmark og Schweiz** - under den nye tvangslicens lov, ('draft law').
2. Den anden og mere udbredte udvikling, udelukker i princippet andre end ophavsrethaveren fra at foretage retransmission via kabel, men sættes dog i perspektiv af **forskellige undtagelser**:

Den oftest forekommende undtagelse blandt disse er **dækningsområdet** for de respektive nationale rundspredende sendenet, således at der ikke behøves tilladelse til, og der skal ikke betales for retransmission via kabel indenfor dækningsområdet af det nationale sendenet.

Dette princip håndhæves specielt i:

- **Østrig, Tyskland, (Frankrig), USA, England og Irland.**

I **England**, - og ligeså i **Irland** - forudsætter lovgivningen, at kabel- retransmission af programmer, som kabelejerer er tvunget til at retransmittere, som følge af den lovgivningen, der er bestemmende for mediet, ligesom retransmission af programmer, der udsendes indenfor deres dækningsområde, skal klassificeres som primær rundspredning, og som sådan ikke behøver speciel tilladelse fra ophavsrethaveren.

Skal man prøve at drage en konklusion for en **europæisk løsning** set ud fra udviklingen, må det tages i betragtning, at 'dækningsområde princippet' har vundet en betragtelig indpas i forbindelse med den internationale udvikling, og bør derfor tages med i overvejelserne, som en betydelig faktor, under søgningen efter en fælles europæisk løsning.

Denne konklusion understøttes yderligere af den kendsgerning, at selv i lande som Schweiz og Holland, der har et absolut højt beskyttelsesniveau, tager retsinstanser her ikke desto mindre hensyn til dækningsområde-princippet kriteriet.

I det brede perspektiv vedrørende et formålstjenligt lovudkast, må det fremhæves, at en undtagelse fra ophavsretsbeskyttelsen specielt bør anerkendes, når det drejer sig om (re)transmission indenfor dækningsområdet af det nationale offentlige eller private sendenet.

V. Dækningsområde princippet, som det ser ud i Europa.

Dækningsområde princippet er i praksis indført i adskillige lande, baseret på overenskomster med rettighedshaverne, selvom det ikke er vedtaget ved lov:

Belgien: Contrat concernat la Distribution Simultanee par Cable de Programmes de Radiodiffusion.

Holland: ?

Tyskland:

1. "Vertrag über de Weiterverbreitung von Fernsehprogrammen in Breitbandverteilnetzen der Deutschen Bundespost".
2. "Vertrag über die Weiterübertragung von Hörfunkprogrammen in Breitbandverteilnetzen der Deutschen Bundespost"

(Sverige, Norge og Finland)

VI. Juridiske teorier, der understøtter 'dækningsområde princippet'.

Behovet for restriktioner vedrørende retten til retransmission via kabel i de tilfælde, hvor der er tale om en ny offentlig rundspredning, begrundes sin lovlighed i aspekterne omkring **forbruger beskyttelse**.

Som en retslig teori, der understøtter 'dækningsområde princippet', kan nævnes **"udeladelses princippet"**, hvilket f.eks. bruges i Tyskland.

Der er også en dogmatisk begrundelse for at opfylde behovet for forbruger beskyttelse.

Som en lov, der har relevans for beskyttelsen af industriel ejendomsret, er ophavsrets beskyttelse ikke alene begrænset til en håndgribelig reproduktion af et produkt, men også og måske især relevant for retten til at distribuere produktet. Det samme kan håndhæves i sammenhæng med reproduktionen af et ikke håndgribelig produkt, hvilket specielt har betydning ved løsning af juridiske problemer i forbindelse med retransmission og 'ny offentlig rundspredning'.

Indsigelser mod anvendelsen af 'udeladelses-princippet' i forbindelse med retransmission - specielt fremført af 'Max Planck-Institut für Urheberrecht und Gewerblichen Rechtsschutz in München' (Mr. Schricker, Mr. Dreier) - kan tilbagevises.

Som en rimelig overenskomst i såvel rettighedshavernes som kabel- distributørernes interesse, må der stadfæstes en undtagelse om at tillade retransmission indenfor dækningsområdet:

1. for det primære offentlige program-rundspredende sendenet, der **finansieres af licens**, da det i forbruger beskyttelsens navn skal undgås, at forbrugeren betaler to gange.

2. Dobbelt betaling kan også finde sted hos forbrugeren, hvis retransmissionen sker i dækningsområdet for et sendenet, der finansieres af reklamer. Her betales opkrævningen af forbrugeren ved køb af de i reklamerne viste produkter.

Her slutter så udelukkelsesprincippet. Udelukkelsesprincippet i retslig sammenhæng med program-rundspredning, er helt på linie med artikel 11 bis § 1 stk. 2, i Den Reviderede Berner-Konvention. Den norm skal fortolkes restriktivt i henhold til foranstående.

VII. Konklusioner

Lovgivningsmæssige problemer med hensyn til ophavsret på området kabel-TV, er reduceret til den samtidige, uændrede og uforkortede kabel-retransmission af programmer (sekundær rundspredning).

Selvom dette aspekt i sin grundform er dækket af retten til retransmission under artikel 11 bis § 1 stk. 2 i 'Den Reviderede Berner-Konvention' er behovet for at begrænse indsigelsesretten i vid udstrækning accepteret.

Behovet legaliseres af betragtningerne vedrørende **forbruger beskyttelse**: Dobbelt betaling for forbrugerne af kabel-TV skal undgås.

Dobbelt betaling vil forekomme, hvis forbrugerne betaler licens, og der samtidig opkræves en forhøjet betaling for modtagelse af kabel-tv på grund af ophavsretlige opkrævninger for et program, der kun kan modtages een gang.

Dette sker for modtagere af programmer rundspredt i et offentlig sendenet, der betales af afgifter. Nogle lande f.eks. Østrig, USA, England, Irland, har derfor undtaget de nationale sendenet fra ophavsretlige restriktioner. Lignende løsninger burde således påtænkes i hele Europa.

En begrænsning i retten til retransmission i det nationale sammenhæng er - i modsætning til nogle af de andre meninger der er publiceret hidtil - er (både dogmatisk og metodisk) forsvarlige.

På et dogmatisk grundlag, kan undtagelses princippet forbindes med retten til retransmission nævnes. Undtagelsen dækker den sekundære rundspredning af programmer fra

- a. offentlige sendenet finansieret af opkrævninger (licens), og
- b. fra private sendenet finansieret af reklamer

indenfor deres dækningsområder (se: Teori om dækningsområde). I dette område bliver eneretten til retransmission for ophavsrethaveren udelukket.

En sådan begrænsning er på linie med artikel 11 bis § 1 stk. 2 i Den Reviderede Berner Konvention. Dette resultat kan udledes fra 'De Delegeredes intentioner ved konferencen i Bruxelles i året 1948'.

(Documents de la Conference Reunie a Bruxelles; Möller, Kálin, Bolla, DdA 1949, 25 ff; Baum, GRUR 1949, 1 ff)

Ved at tilknytte udelukkelsesprincipperne til retten til retransmission, og samtidig begrænse udelukkelsen til dækningsområdet for de offentlige og private sendenet, er der fundet en løsning, der er på linie med de lovmæssige rammer. Det løser også uomtvisteligt de lovmæssige vanskeligheder omkring:

1. så kaldte **problem zoner** (områder med dårlig modtagelse på grund af geografiske forhindringer, restriktioner ved opsætning af antenner) og
2. med **små installationer** så vel som
3. alle andre spørgsmål (kabel-retransmission af satellit-rundspredte udenlandske programmer).

Denne løsning tilfredsstiller altså alle de, der berøres af kabel-TV retransmission (ophavs- rethavere, distributører og modtagere).

* * *

Evaluerings

Det foranstående indlæg fra Dr. Georg Gounalakis, blev evalueret på AID-mødet i Bonn.

Dr. Gounalakis' forslag er set ud fra et forbruger synspunkt.:

Forbrugeren skal beskyttes mod dobbelt betaling. Vedrørende de offentlige (nationale) programmer, har forbrugeren allerede betalt rettighedshaverne via deres TV-licens.

Vedrørende de kommercielle TV-programmer, betales rettighedshaverne i kraft af, at forbrugerne betaler omkostningerne ved reklamering, samtidig med at de betaler for en given vare. Vareprisen indeholder reklame omkostningerne.

Ifølge Dr. Gounalakis, er der ingen mening i at skelne mellem terrestriske og satellit-baserede udsendelser (rundspredning).

Det er derimod meningsfuldt, at 'undladelses princippet', der danner baggrund for 'dækningsområde-princippet', vil kunne indpasses over hele Europa, da det sigter mod en beskyttelse af forbrugeren.

* * *

(Oversat af John D. Steffensen)

Om bredbåndstjenester

i

CATV- og ISDN-net

Brev fra

AID til EF-Kommissionsmedlemmerne
Martin Bangemann og Karel Van Miert.

Meddelelse fra EF-Kommissionen,
dateret d. 21. oktober 1992.

FÆLLESFORENINGEN AF DANSKE ANTENNEFORENINGER

Om bredbåndstjenester i CATV- og ISDN-net

*Brev fra AID til EF-Kommissionsmedlemmerne
Martin Bangemann og Karel Van Miert.*

Vedr.: Undersøgelse af situationen på området for tjenesteydelser i telekommunikationsnettet.

Europæiske kabel tv-operatører ønsker at tilbyde de tjenester, der kræves af deres kunder, og ønsker at opfylde deres behov. Disse kunder er enkeltpersoner, hvorimod de offentlige telefonselskaber med deres nye telekommunikations tjenester hovedsageligt henvender sig til erhvervslivet. Således passer CATV-operatørernes mål fuldstændigt med Kommissionens almindelige ønske vedr. tjenesteydelser og vil medvirke til en forbedring af den sociale sammenhæng i fællesskabet, hvor det vil give den enkelte borger mulighed for at deltage i informationssamfundet.

Set ud fra et andet perspektiv passer CATV-anlæggene også med Kommissionens hensigter. De integrerede bredbåndnet (B-ISDN) vil kun være berettiget, hvis bredbåndstjenesterne er til rådighed. CATV er en eksisterende bredbånd infrastruktur, som nu er i stand til at oprette et bredbånds tjeneste marked og føre Kommissionens bredbåndspolitik ud i livet.

CATV-operatørerne nægtes denne frihed, som er nedfældet i Romtraktaten, til at levere telekommunikationstjenester i deres kabelnet. AID anmoder på det kraftigste Kommissionen om at føre Traktaten ud i livet og at give denne frihed til CATV-operatørerne.

*

AID samler fællesantenne foreninger/kabel tv-operatører og deres organisationer fra 14 europæiske lande. AIDs mål er at fremme fællesantenneanlæg/kabel tv-net på et europæisk plan og forsyne de internationale organisationer - hovedsagelig europæiske institutioner - med de nødvendige oplysninger vedr. aktiviteter, problemer og muligheder på kabel tv-området.

Forbedring af telekommunikationen i Europa er et af de strategiske mål, sat af EF i de senere år. "Udbredt tilgængelighed af moderne, effektiv og prisbevidst telekommunikation medvirker til konkurrence, til at formindske indtrykket af afstand og åbner nye muligheder for en personlig og erhvervsmæssig udvikling."

I meddelelsen af 21. oktober 1992 foretager EF-Kommissionen en vurdering af situationen på telekommunikations området og foreslår grundlæggende valgmuligheder og supplerende handlinger. Som en supplerende handling planlægger Kommissionen overvejelser om "det fremtidige forhold mellem telekommunikationsnet og kabel tv-net med det formål at nå en enig EF-holdning på dette område og at forberede et fællesmarked for bredbåndsydelser til

hjemmet." Sådanne overvejelser er imidlertid ikke hurtige nok for en udfordring af markedet og for at manifestere et vendepunkt i telekommunikationssektoren.

Vi ønsker at medvirke til en påvirkning af det Europæiske Fællesskab med dette brev og ved at stille yderligere oplysninger til rådighed, som ønsket af EF-Kommissionen.

Det tyske Bundespost Telekom, som driver både CATV- og telefonnet, har en anden mening end udtrykt i dette brev og undlod at stemme ved AIDs bestyrelsesmøde vedr. dette punkt. En anmærkning fra Telekom, indeholdende en divergerende mening, vedlægges dette brev.

* *

Vi henleder Deres opmærksomhed på hovedtrækkene inden for CATV-erhvervet.

CATV er et erhverv i udvikling.

Betydningen af CATV-erhvervet i Europa forøges støt. De totale indtægter nåede 2,9 mia ECU, og den totale investering anslås til 20 mia. ECU ved årsskiftet 1991. Den forøges stadigvæk på grund af nye kabelnet og renovering og forbedring af eksisterende kabelnet.

Mindre lande - Benelux, Danmark, Schweiz - har allerede nået et højt tilslutningsniveau, idet fællesantenne-operatører i disse lande med succes startede ret tidligt. De fleste af operatørerne er små eller mellemstore. Imidlertid er der en generel tendens til at danne større enheder såvel i disse lande som i resten af Europa.

Offentlige telefonselskaber konkurrerer med CATV-branchen.

Offentlige telefonselskaber spiller en vigtig rolle inden for CATV-branchen i Europa, idet de kontrollerer - direkte eller indirekte - næsten 50% af markedet. I nogle lande medfører deres interesse for fremtidens udvikling af CATV til øgede markedsandele ved overtagelse af CATV-anlæg. De offentlige telefonselskabers position styrkes også af den kendsgerning, at de kontrollerer linkkæder, som leverer signaler til CATV-anlæggene.

De offentlige telefonselskaber konkurrerer på et unfair grundlag: de går ind på CATV-markedet, medens CATV-operatørerne ikke har mulighed for at gå ind på telekommunikationsmarkedet.

CATV-branchen tilbyder betydelige muligheder for vækst.

Kabel tv-branchens første - og stadigvæk basale - mål er viderebringelse af radio- og tv-tjenester af god teknisk kvalitet. CATV-anlæg var envejs bredbåndsanlæg i begyndelsen. Imidlertid er interessen for andre tjenesteydelser forøget kraftigt. I løbet af de sidste ti år er der sket meget store tekniske fremskridt af CATV-udstyr. Disse fremskridt forøger kapaciteten af CATV-antenneanlæggene og tillader en varieret række af anvendelsesmuligheder til begrænsede ekstra omkostninger. Tovejs kommunikations muligheder er blevet teknisk overkommelige. Når antenneanlæg bliver renoveret og forbedret, eller nye anlæg etableres, tager operatørerne disse muligheder med i deres overvejelser. Men deres investeringsplaner hindres af regulativer, og derfor placeres der ingen ordrer hos hard- og software branchen.

Liberalisering af CATV vil stimulere væksten i hele EF.

Det skal understreges, at bredbånds-teknologien i CATV-nettene tilbyder muligheder som telefonnettene og smalbånds ISDN ikke kan tilbyde. Fordeling og transmission af store mængder af data gennem CATV-anlæg er billigt og vil i sidste ende resultere i meget lavere priser for brugeren.

Yderligere har det moderne CATV-anlæg en anseelig frikapacitet: de fleste tv-kanaler har ikke 24 timers sendetid. Det kan ikke retfærdiggøres, at denne ledige sendetid i de eksisterende infrastrukturer er ubenyttet på grund af regulativ tvang. Operatører kunne forsyne forbrugeren med mange nødvendige tjenesteydelser f.eks. medicinsk opdatering, til meget lave tariffer, uden for spidsbelastningsperioder.

Konkurrencebegrænsning i en periode med krise vil kun hæmme et økonomisk opsving, medens en åbning af markedet vil skabe yderligere indtægter og beskæftigelse inden for CATV-branchen, både for fabrikanter af udstyr og for service firmaer. Henholdenhed vil forværre krisen for den europæiske elektronik branche og fabrikanterne vil komme yderligere bagud i forhold til deres internationale konkurrenter.

Liberalisering af CATV vil fremme teknologisk fremskridt.

Den teknologiske udvikling inden for telekommunikation er dramatisk, men anvendelsen er uensartet. Yderlig udvikling og anvendelse skal stimuleres på et europæisk plan. Et voksende, dynamisk og åbent marked for anvendelse af CATV-anlæggene, er nødvendig.

I følge adskillige medlemslande og Kommissionen er det endelige mål med hensyn til telekommunikation det integrerede bredbåndsnet (B-ISDN), som tilbyder en bred række af tjenesteydelser til brugeren - indbefattet brugere i privatboliger. Vi mener ikke, at sådanne kabelnet kan være målet i sig selv, men at det derimod er tjenesteydelserne, som tilbydes i disse anlæg, der er det. Der vil ikke være nogen efterspørgsel efter B-ISDN, hvis der ikke tilbydes attraktive ydelser. Derfor er det bydende nødvendigt at fremme tjenesteydelserne ved at bruge den eksisterende bredbånds-infrastruktur til formålet, i stedet for at fremme etableringen af nye anlæg. Når først markedet for bredbåndsydelserne er skabt på denne måde, vil etableringen af et B-ISDN være fuldt berettiget og vil være en helt naturlig proces.

Liberalisering af CATV vil give en universal service.

CATV-branchen er i en enestående situation ved at råde over anlæg, der i slutningen af 1992 dækker mere end 45 mio. husstande, hvoraf de 30 mio. allerede er tilsluttet disse anlæg. Derfor eksisterer muligheden for straks at skabe et mere konkurrencedygtigt marked for telekommunikationsydelser til en overkommelig pris. CATV-anlæg betjener hovedsagelig private kunder og er forløberen for bredbåndstjenesteydelserne til den private husstand. At stimulere denne udvikling kan kun opnås ved at skabe et egnet lovgrundlag.

Det fremgår af en undersøgelse udført for EF-Kommissionen, at adskillige tjenesteydelser, som kunne ydes af CATV-net foruden radio- og tv-ydelser, vil medføre anvendelse med indvirkning på borgerens daglige liv. Disse tjenesteydelser medvirker til at forbedre livskvaliteten: tjenesteydelser for handicappede eller ældre medborgere, tyveri-, læge- og brandalarm, medicinske data-overførsler o.s.v. Det er muligt at oprette disse tjenesteydelser i de eksisterende CATV-anlæg uden nogen eller kun med små yderligere investeringer. Derfor vil prisen for brugeren blive lav.

Liberalisering af CATV vil også bidrage til konkurrence på andre områder.

CATV-anlæggene kan være med til at oprette PCN/PCS (personlige kommunikationsnet/personlige kommunikationsydelser) ved at tilbyde den nødvendige signalvej mellem hovedstationer. I de fleste medlemslande hindrer lovbestemmelser sådanne initiativer. Det er derfor yderst vigtigt at medtage dette problem i Grønbogen vedr. "Mobil-radio tjenesteydelser", som er planlagt udgivet i slutningen af 1993. Dette vil også bidrage til prisnedsættelser og således også påvirke forbrugerprisen.

Liberalisering af CATV er nødvendig.

Den faktiske situation viser klart, at CATV-operatører ønsker at spille en rolle i forbedringen af telekommunikationen i Europa, og at de kan tilbyde særlige telekommunikationsydelser i deres anlæg. Dette vil skabe et mere konkurrencedygtigt miljø for disse tjenesteydelser og endelig komme forbrugeren til gode. Det bidrager til den almindelige service og udvider konceptet ved at tilbyde socialt værdifulde tjenesteydelser.

Et forøget antal operatører inden for branchen eksperimenterer med nye ydelser eller tilbyder allerede disse i deres anlæg. Disse serviceydelser spænder fra videotekst, alarm systemer til overførsel af data. Denne situation forekommer hyppigere i lande, hvor anlæg har nået mætningspunktet for de klassiske tv- og radio-tjenesteydelser, og således formindsker muligheden for yderligere vækst på dette område.

Fra CATV-operatørernes synspunkt er nye anvendelsesmuligheder af deres kabelnet af afgørende betydning, hvis de ønsker at forbedre eller i det mindste bevare det finansielle udbytte af deres investering. Konkurrencen fra DTH (Direkte til Hjemmet), hvor seeren direkte modtager tv-programmerne fra satellit via parabolantenne, tvinger kabel tv-operatørerne til at skabe nye markeder, som indtil nu ikke har været udnyttet. I det hele taget truer restriktive bestemmelser - ligegyldigt om det er copyright eller tekniske regulativer - meget stærkt CATV-aktiviteterne og nødvendiggør andre anvendelsesmuligheder af CATV-anlæggene på områder, hvor de kan konkurrere.

Hvis CATV-nettene ikke finder nye nicher, der kan udnyttes, vil det gå ud over beskæftigelsen, og investeringerne i branchen vil formindskes. Dette kan også føre til en endnu svagere position for CATV-nettene, som er de eneste konkurrenter til telefonselskabernes net i det nære samfund. Det eneste brugbare alternativ til telefonselskabernes net i nærsamfundet kan forsvinde og kan derfor ultimativt hindre en potentiel konkurrent på dette område.

CATV-net har brugsmuligheder inden for telekommunikation, som nu bliver begrænset af regulativer på det nationale plan. Disse regulativer forbliver rettet mod den klassiske CATV-aktivitet, og de tager ikke hensyn til nye tekniske muligheder for CATV-net, og de bremser den tekniske udvikling på bekostning af mere end 100 millioner borgere i Vesteuropa, som har mulighed for at modtage CATV-tjenesteydelser. Yderligere begrænser disse restriktioner indførelsen af nye anvendelsesmuligheder, der kommer fra R og D projekter finansieret privat eller af EF-Kommissionen.

AID beklager dybt manglen på konkrete tiltag for CATV-anlæg i undersøgelsesrapporten. CATV-anlæg er et eksempel, hvor eksisterende infrastrukturer skulle tillades at komme ind på telekommunikationsmarkedet med øjeblikkelig virkning. AID tilskynder på det kraftigste Kommissionen til at overveje denne stillingtagen og til at prioritere lovforslag vedr. ophævelse af disse nationale restriktioner.

På EF-plan har EF-Kommissionen indledt en liberaliseringsproces på telekommunikationsområdet. En sådan liberalisering er også stærkt tiltrængt for CATV-branchen, idet

branchen er i en position, hvor den kan medvirke til det af Fællesskabet fremsatte mål, at forbedre telekommunikationen i Europa som en væsentlig betingelse for udviklingen af økonomiske aktiviteter. Mere præcist: liberaliseringen vil bidrage til målet for bredbånds-tjenesterne til det enkelte hjem og således til den sociale ensartethed mellem europæiske borgere.

AID indstiller til EF-Kommissionen inden for disse rammer, at udarbejde de rigtige lovforslag til en liberalisering af CATV-aktiviteterne.

1. For at skabe et mere konkurrencedygtigt marked inden for telekommunikationsområdet, skal EF ophæve restriktioner, som er pålagt af medlemslandene, på tjenesteydelser i godkendte CATV-anlæg.
2. EF skal tilskynde til frivillig standardisering af væsentlige led, som kræves for at indføre nye tjenesteydelser i CATV-anlæggene.
3. Indførelsen af nye tjenesteydelser i CATV-nettene kræver et stort område af anlæg og derfor et samarbejde mellem de enkelte net og service-leverandøren. Idet anvendeligheden og/eller prisen på disse forbindelser er afgørende for succes af sådanne initiativer, er det nødvendigt at ophæve restriktioner for sammenbinding af CATV-anlæg, som er påtvunget af medlemslandene.

* * *

Med hensyn til de fire valgmuligheder, som blev fremsat i 1992-undersøgelsen vedr. situationen for tjenesteydelser på telekommunikations-området, bifalder AID kraftigt mulighed nr. 3, som vil ophæve alle restriktioner for CATV-anlæggene.

Som en kortfristet og minimal valgmulighed støtter AID den øjeblikkelige fjernelse, ved et EF-Kommissionsdirektiv, af restriktionerne på bestemmelser af ikke reserverede tjenesteydelser i CATV-anlæggene.

Vi ønsker at erindre om, at i Romtraktatens ånd er monopoler undtagelsen. Det er ikke op til CATV-operatørerne eller til EF-Kommissionen at retfærdiggøre sagen om konkurrencen, men monopolindehaveren skal retfærdiggøre fortsættelsen af deres midlertidige eksklusive rettigheder.

Med venlig hilsen

(Sign.) Marcel De Sutter
(Præsident)

(Sign.) Peter Kokken
(Generalsekretær)

(Oversat af Alex Jacobsen)